

har medført Cykler frit som Rejsegods, og at man senere i det „praktiske“ Land er gaaet til at indføre Betaling for Cykler som Rejsegods. Det er ingenlunde Tilfældet. Jeg maa gøre opmærksom paa, at i England har man ikke Statsbaner, det er Privatbaner altsammen, og de have lige fra det første Øjeblik, at Cykler eksisterede, taget Betaling. Altsaa, der er ingen Signalforandring i den Henseende, og der er ikke indført nogen ny Bestemmelse paa dette Omraade. Da det er Privatbaner, er det naturligvis noget vanskeligt for det engelske Parlament at træffe Bestemmelser om de Forhold, men det kunde maaske interessere den højtærede Minister at faa at vide, at man i denne Tid i England forbereder en Monstreproces, hvor alle engelske Cykleklubber slaa sig sammen for gennem en Proces at tvinge de engelske Baner til at medføre Cykler frit som Rejsegods, idet man vil hævde, at der ikke kan gives nogen som helst Definition af Rejsegods, uden at den ogsaa kommer til at omfatte Cykler. Hvilket Udfald Processen vil faa, skal jeg ikke udtale mig om, det kan jeg naturligvis ikke vide, men at man i England ikke er tilfreds paa nogen Maade med Bestemmelserne, fremgaar ret tydeligt deraf. Men, som sagt, Statsbaner har man ikke i England. Saa gives der i Skrivelsen den Oplysning, at der er indført en Takst senere i Belgien og Østerrig — ja, det var jo det, jeg sagde ved Finanslovens første Behandling — og saa føjes der til: „ogsaa i Sydtyskland betales for Cykler“. Der er en Masse Danske, som benytte deres Cykler i Udlandet, men det er ikke lykkedes mig at træffe nogen som helst Cyklist, der kender til Betaling af Cykler i Sydtyskland, men naar man ser Liniens Affattelse nærmere igennem, viser det sig ogsaa, at der maaske ligger en anden Ting skjult derunder. Der staar nemlig, at en Cykletakst er indført i „Belgien og Østerrig; ogsaa i Sydtyskland betales for Cykler“. Ja! men i hvilken Form? Det er det, det kommer an paa. Vi kende ikke andre Lande med Statsbanenet end Belgien og Østerrig, hvor der betales ekstra for Cykler. Ellers kan man hele Nord-, Mellem- og Vesteuropa rejse med sin Cykle som med sin Vadsæk. Saa indlader Generaldirektoratet sig paa at spaa, idet der tilføjes: „og andre Lande ville sikkert snart følge med — i alt Fald, naar de nedsatte deres Takster“. Det er altid en meget vanskelig Sag i denne indviklede Verden at spaa, men det kan maaske interessere Tinget og

forhaabentlig ogsaa den højtærede Minister at se dette lille Udklip, jeg har taget med af sidste Nummer af „The Cyklist“, det store Verdensblad, der tæller Hundrede Tusinder af Læsere. Deri meddeles det nemlig, at Cykler nu gaa frit med som Rejsegods paa amerikanske Jærnbanelinier, der have en Længde af Banelegemet paa 68,000 miles; heraf ere de 30,000 miles komne til i de sidste 8 Maaneder af 1897. Altsaa, i Amerika gaar Bevægelsen netop i modsat Retning. I Marts Maaned 1897 kunde man kun medføre sin Cykle frit paa 38,000 miles Banelegeme, men i December samme Aar paa 68,000 miles. Endvidere meddeles det, at paa alle Kystlinier, paa Dampere, der fare paa Kysten, samt Floddampere og Færger, tilsammen en kombineret Routelængde af 136,000 miles, medføres Cykler gratis som Rejsegods, og der tilføjes, at heri er indbefattet alle Hovedlinier saavel paa Amerikas Vestkyst som paa Østkysten. Endelig gives der den Oplysning, at alle de amerikanske Dampskibsrouten fra Amerika til Kina, Japan og Australien nu modtage Cykler frit som Rejsegods. Det er blot en lille Oplysning, jeg ønsker at give i Anledning af den Spaadom, der er udtalt om, at nu ville de andre Lande til at følge efter. Udviklingen gaar tværtimod i modsat Retning. Dette kun med Hensyn til Affattelsen af Svaret. Jeg nærer ingen Tvivl om, at den øvrige Del af Generaldirektoratets Oplysninger er af en langt solidere Konsistents. Jeg skal saa gaa over til med et Par Ord at berøre det Punkt, som bevirker, at jeg atter henstiller at tage dette Spørgsmaal op til Overvejelse, naar Lejlighed en Gang gives og søge en Forandring deri, som stemmer mere med de virkelige Forhold og med Forholdene, saaledes som man har Ret til at ønske, at de ville vedblive at være. Der staar nemlig, at Cykler ikke ere Rejsegods, men noget, der er analogt med Rejsegods. Ordret staar der, at de falde „ikke ind under Lovens Begreb om Rejsegods, om end analogiske Synspunkter gøre sig gældende“. Men naar Cykler ere noget analogt med Rejsegods, vilde det være heldigt, om Betalingen for Cykler ogsaa var analog med Betalingen for Rejsegods, og det synes Generaldirektoratet selv at mene, idet det skriver, at Betalingen er et Indskrivningsgebyr. Der betales ikke Fragt eller noget lignende for Cykler, de ere analoge med Rejsegods og betale kun et Indskrivningsgebyr. Man skulde saa tro, at Indskrivningsgebyret var noget, som var ens for alle Afstande og for alle Genstande, hvilken Størrelsen end